

ارزیابی اثر آبیاری محدود و زمان برداشت ریشه روی عملکرد و برخی خصوصیات کیفی چغندر قند

- یوسف سهرابی، دانشجوی دکتری زراعت
- محمدرضا شکیبیا، عضو هیأت علمی دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز
- محمد عبداللهیان نوقابی، عضو هیأت علمی موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندر قند
- فرخ رحیمزاده خویی، عضو هیأت علمی دانشکده کشاورزی تبریز
- محمود تورچی، عضو هیأت علمی دانشکده کشاورزی تبریز
- کیوان فتوحی، کارشناس ارشد ایستگاه تحقیقات کشاورزی میانداوآب

تاریخ دریافت: آذرماه ۱۳۸۳ تاریخ پذیرش: مهر ماه ۱۳۸۴

Email: yousef_sohrab@yahoo.com

چکیده

به منظور بررسی اثر سطوح مختلف آبیاری و زمان برداشت ریشه روی عملکرد و برخی خصوصیات کیفی ریشه چغندر قند، آزمایشی در قالب طرح آماری فاکتوریل اسپلیت پلات با طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی در ۳ تکرار در سال ۱۳۸۱ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی میانداوآب به اجرا درآمد. کم آبیاری در ۳ سطح ۷۰، ۴۰ و ۱۰۰ درصد نیاز آبی گیاه و ۴ رقم چغندر قند (رسول، شیرین، دورتی و BR۱) به صورت فاکتوریل در کرت‌های اصلی و ۷ مرحله برداشت (۹۱، ۱۰۷، ۱۲۳، ۱۳۹، ۱۵۵، ۱۷۱ و ۱۸۷ روز پس از سبز شدن) در کرت‌های فرعی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که بیشترین میزان عملکرد ریشه و عملکرد شکر سفید به رقم دورتی توأم با آبیاری کامل تعلق داشته و مقادیر آنها با گذشت زمان از اولین برداشت تا آخرین برداشت، در همه ارقام افزایش پیدا کردند. اثر رقم بر روی عملکرد ریشه و سدیم، اثر زمان برداشت روی پتاسیم، سدیم و درصد قند معنی‌داری بود. اثر متقابل بین سطوح آبیاری و زمان برداشت روی عملکرد ریشه و عملکرد شکر سفید و اثر متقابل نیز بین نوع رقم و زمان برداشت روی نیتروژن و آلکالیت مشاهده گردید. آزمایش نشان داد که رقم دورتی دارای کمترین ناخالصی در ریشه و بیشترین عملکرد می‌باشد. از طرف دیگر چنین استنباط می‌شود که در صورتی که شرایط محیطی اجازه دهد تأخیر در برداشت، باعث بهبود کیفیت ریشه می‌گردد.

کلمات کلیدی: آبیاری محدود، ارقام چغندر قند، زمان برداشت، عملکرد و خصوصیات کیفی، نمو ریشه

Pajouhesh & Sazandegi No 70 pp: 8-15

Investigation of limited irrigation and root harvesting dates on yield and some of quality characteristics of sugar beet

By: Y. Sohrabi, M. R. Shakiba, M. Abdollahian Noghbi, Members of Scientific Board F. Rahimzadeh Khoii, M. Tourchi, K. Fotohi

In order to evaluate effects of limited irrigation and root harvesting dates on yield and some of quality characteristics

of sugar beet, an experiment was conducted during 2002 in Miandoab Agriculture Research Station using a factorial split plot design arranged in randomized complete block design with three replication. Three irrigation levels 40,70 and %100 of crop water requirement and four genotypes (Rasoul, Shirin, Dorothea and BR1) were allocated as factorial design to main plots and five harvesting dates placed in sub plots. Results showed that Dorothea cultivar in full irrigation had maximum amount of root yield and white sugar yield. Increasing of harvesting dates was resulted to enhancing of the traits. The traits had minimum amount at last harvest. The cultivar effect was significant on root yield and sodium and the effect of harvesting date on the potassium, sodium and sugar content. An interactive effect, was observed between irrigation levels and harvesting date on the amount of root yield and white sugar yield and between the kind of cultivar and harvesting date on nitrogen and alocality. This study showed that Dorothea cultivar had least impurity and the most root yield. In the other hand we concluded that if environmental conditions allows, delay in harvesting date will cause improvement of root quality.

Key words: limited irrigation, Sugar beet cultivars, Harvesting date, Yield and quality charactrestics

مقدمه

بردن درصد قند و کاهش مواد غیر قندی به ویژه نیتروژن، سدیم و پتاسیم انجام می‌گیرد. زیرا افزایش این ناخالصی‌ها با جلوگیری از کریستالیزه شدن ساکارز، قابلیت استحصال قند را کاهش داده و موجب افزایش میزان ملاس تولیدی می‌گردد (۱۳، ۱۴، ۱۹). نمک‌های پتاسیم و سدیم نقش مهمتری نسبت به ترکیبات نیتروژنه از نظر هدر رفتن قند از طریق ملاس ایفا می‌کنند (۱۶). از دیگر عوامل مهم در کیفیت چغندر قند درجه خلوص شربت است که عبارت از نسبت قند به درصد مواد جامد می‌باشد. کاهش درجه خلوص شربت باعث افزایش ضایعات قندی به صورت ملاس می‌شود (۸).

آلکالیته مبین قلیای باقیمانده در شربت بعد از تصفیه می‌باشد. آلکالیته بالا، تبخیر و عملیات نهایی بر روی استخراج قند را مختل می‌نماید (۱۶). عوامل متعددی نظیر رقم، محیط و عملیات زراعی بر روی کیفیت چغندر قند تأثیر می‌گذارند (۱۶). هر چند چغندر قند گیاهی نسبتاً متحمل به خشکی است (۱۰) ولی عملکرد بالا و ثابت آن تنها در شرایط آبیاری بدست می‌آید (۱۲، ۱۵). تأثیر مثبت آبیاری در افزایش عملکرد ریشه و قند چغندر قند توسط چندین محقق تأیید شده است (۱۷ و ۱۸). تنش خشکی می‌تواند کیفیت محصول را تحت تأثیر قرار دهد (۷). کم آبی و دمای بالا در دوره رشد موجب افزایش ناخالصی‌های ریشه چغندر قند به ویژه ترکیبات نیتروژنه می‌شوند (۱۶). Clover و همکاران (۱۱) نشان دادند که خشکی باعث افزایش آمینونیتروژن در ریشه ذخیره‌ای می‌شود اما اثر ناچیزی در ناخالصی‌های سدیم یا پتاسیم دارد. Froud و Abdollahian (۹) در آزمایش خود نتیجه گرفتند که غلظت پتاسیم و آلفا-آمینو نیتروژن تحت تنش رطوبت به ترتیب ۱۴ و ۳۲ درصد افزایش می‌یابد. در همین شرایط غلظت شکر تقریباً ۱ تا ۵ درصد افزایش یافت، ولی کل شکر تولیدی در حدود ۲۰ درصد کاهش پیدا کرد. Last و همکاران (۲۰) در سال ۱۹۸۳، اعلام کردند که غلظت پتاسیم و آلفا-آمینونیتروژن در تیمار خشکی اول فصل (زود هنگام) بالاترین مقدار را دارند. پژوهشگران متعددی نیز گزارش کرده‌اند که اعمال تنش خشکی در اواخر فصل بر روی چغندر قند موجب افزایش ناخالصی‌های ریشه به ویژه سدیم، پتاسیم، آلفا-آمینو نیتروژن و آلکالیته می‌گردد (۱۰، ۲۳).

خشکی، خطر جدی برای تولید موفقیت آمیز محصولات زراعی در سرتاسر جهان است (۲۳). طبق آمار موجود مناطق خشک و نیمه خشک جهان تقریباً ۴۴/۷ میلیون کیلومترمربع را شامل می‌شود که حدود ۳۹ درصد آن مناطق نیمه خشک به حساب می‌آید و تقریباً ۹۰ درصد مناطق خشک جهان در ۲۷ کشور متمرکز شده است (۱). که در حدود ۶۰ درصد آن در کشورهای در حال توسعه واقع شده است (۵). در حال حاضر از ۱۴ کشور خاورمیانه ۹ کشور در شرایط کم آبی شدید به سر می‌برند که پرجمعیت ترین مناطق کم آب دنیا را تشکیل می‌دهند (۱۴). ایران به عنوان یکی از کشورهای خاورمیانه از متوسط بارندگی ۲۵۱ میلی متر که معادل یک سوم میانگین جهانی می‌باشد، برخوردار است (۵، ۷).

آب و هوا مهمترین عوامل خارجی مؤثر در عملکرد و کیفیت قند است. در این بین میزان آب آبیاری بر عملکرد و کیفیت تکنولوژیکی چغندر قند نقش مهمی دارد (۷). کیفیت تکنولوژیکی چغندر قند، پتانسیل ژنتیکی تولید شکر در ارقام چغندر قند است که تحت تأثیر شرایط اکولوژیکی منطقه، تکنیک‌های زراعی کاشت، داشت و برداشت قرار می‌گیرد. به منظور ارزیابی کیفیت تکنولوژی چغندر قند لازم است برآورد دقیقی از میزان قند ملاس آن به عمل بیاید. ترکیبات معدنی و آلی مختلف موجود در ریشه چغندر قند که اصطلاحاً ناخالصی نامیده می‌شوند از طریق افزایش میزان قند ملاس باعث کاهش کیفیت تکنولوژیکی چغندر قند می‌شود (۵). کیفیت چغندر قند یک صفت منفرد نیست که بتوان آن را تنها با یک عدد به صورت کمی توصیف نمود. کیفیت چغندر قند ترکیبی از کلیه جنبه‌های شیمیایی و فیزیکی آن است که بر فرآیند تولید، عملکرد قند و فرآورده‌های جانبی آن اثر می‌گذارد. کیفیت در چغندر قند توسط معیارهایی تعیین می‌شود که مهمترین آنها عبارتند از: درصد قند ناخالص، درصد قند خالص یا قابل استحصال، خلوص شربت، میزان عناصر نیتروژن، سدیم و پتاسیم، قند ملاس و آلکالیته (۱۶).

بنابراین با توجه به اینکه شکر قابل استحصال به مواد غیر قندی مهم بستگی دارد، باید میزان ناخالصی‌ها (مانند سدیم، پتاسیم و نیتروژن مضره) را نیز در نظر گرفت (۸). افزایش کیفیت محصول چغندر قند از طریق بالا

۱۲۳ روز پس از سبز شدن، $T_p = 139$ روز پس از سبز شدن، $T_p = 155$ روز پس از سبز شدن، $T_p = 187$ روز پس از سبز شدن به عنوان کرت‌های فرعی در نظر گرفته شدند. هر کرت آزمایشی در ابعاد 19×6 متر ایجاد گردیده و به منظور جلوگیری از اثر آب واحدهای آزمایشی همجوار بر روی یکدیگر فاصله بین بلوک‌ها ۳ متر و بین کرت‌های اصلی $1/5$ متر در نظر گرفته شد. برای هر کرت ۱۱ ردیف به فاصله ۵۰ سانتی متر از همدیگر منظور گردیده و بذور با فواصل ۲۵ سانتی متر در روی ردیف و در عمق ۴ سانتی متری در ۹ اردیبهشت ماه ۱۳۸۱ کاشته شدند. کلیه عملیات آماده سازی زمین داشت در حد نیاز گیاه صورت گرفت. آبیاری تا زمان استقرار کامل گیاهان به طور یکسان برای تمام تیمارها صورت پذیرفت. پس از آن در هر آبیاری، مقدار آب آبیاری بر اساس اندازه گیری میزان تخلیه رطوبت خاک، نیاز آبی گیاه چغندر قند و ایجاد رواناب پس از آبیاری و استفاده از فرمول کلاسیک (۶) مربوط برای هر سه سطح آبیاری تعیین گردید. آبیاری با استفاده از لوله‌ها و اتصالات و به صورت نشتی در سطح مزرعه برای همه کرت‌ها به اجرا درآمد و مقدار آب مورد استفاده نیز از طریق کنتور حجمی برآورد شد.

۹۱ روز پس از سبز شدن، اولین برداشت صورت گرفت و برداشت‌های بعدی نیز به فواصل ۱۶ روز تا آخرین برداشت انجام شد. در هر برداشت نه متر مربع از هر کرت با حذف اثر حاشیه، برداشت شده و ۴۰ بوته به عنوان معیار آن کرت مورد ارزیابی قرار گرفت. ریشه‌های برداشت شده از هر کرت، شسته شده و پس از توزین، به طور تصادفی از مجموع آنها توسط دستگاه ونما^۱ نمونه خمیر تهیه و در ظروف مخصوص قرار داده شد. پس از گذاشتن پوشش نایلونی روی سینی‌های مخصوص حاوی نمونه‌ها، آنها بلافاصله به فریزر منتقل و تا زمان تجزیه کیفی در -20 درجه سانتی گراد نگهداری گردیدند.

برای تجزیه کیفی هر نمونه خمیر پس از قرار دادن آن در دمای آزمایشگاه (حدود 20 درجه سانتی گراد) و خارج شدن از حالت انجماد از هر نمونه مقدار ۲۶ گرم خمیر با ۱۷۷ میلی لیتر سواستات سرب در همزن ریخته و به مدت سه دقیقه مخلوط شدند. پس از انتقال مخلوط به قیف صافی، شربت زلالی حاصل گردید. در شربت حاصله درصد قند^۲ به روش پلاریمتری (با استفاده از دستگاه ساکاریمتر)، سدیم و پتاسیم به روش فلیم فتومتر و نیتروژن مضره به روش عدد آبی و با استفاده از دستگاه بتالایزر اندازه گیری شد (۴، ۹).

با توجه به غلظت ناخالصی‌های پتاسیم (K)، سدیم (Na) و نیتروژن مضره (N)، ضریب قلیانیت^۳ یا آلکالیته (ALK) برای هر نمونه بر مبنای رابطه مقابل محاسبه گردید.

$$AC = \frac{K + Na}{N}$$

عملکرد شکر^۴ و عملکرد شکر سفید^۵ نیز از طریق رابطه زیر محاسبه شد (۴، ۹).

$$\text{عملکرد ریشه} \times \text{درصد قند} = SY$$

$$\text{عملکرد ریشه} \times \text{درصد قند قابل استحصال} = WSY$$

داده‌های جمع آوری شده بر اساس طرح فاکتوریل اسپلیت پلات و با

از عوامل دیگر که عملکرد و کیفیت محصول چغندر قند را تحت تأثیر قرار می‌دهد زمان برداشت است. طبق اظهار نظر برخی از محققان، برداشت زود هنگام این محصول مناسب است. زیرا برداشت زود هنگام، فصل عمل آوری این گیاه را به مدت ۱۵ تا ۳۰ روز افزایش می‌دهد (۲۱). در آزمایشی به منظور بررسی اثر زمان برداشت بر روی عملکرد و کیفیت محصول چغندر قند مشاهده گردید که به تأخیر انداختن برداشت باعث افزایش عملکرد ریشه، درصد ساکارز و قند قابل استحصال می‌شود (۲۲). بر اساس همین آزمایش تأخیر در برداشت به کاهش مقدار سدیم، پتاسیم و نیتروژن منتهی گردید. بنابراین با بررسی تغییرات عملکرد در طی مراحل مختلف رشد گیاه، می‌توان زمان مناسب برداشت این گیاه را تعیین نمود و از کاهش قند یا تجمع مواد مضر که میزان قند استحصالی را کاهش می‌دهند و همچنین از کاهش عملکرد چغندر قند در اثر برداشت زودتر از موعد یا در اثر تأخیر در برداشت جلوگیری نمود (۱).

آبیاری کم یک راهکار بهینه برای به تولید محصولات تحت شرایط کمبود آب است. هدف اساسی از به کارگیری تکنیک کم آبیاری، همانا افزایش راندمان کاربرد آب، چه از طریق کاهش میزان آب آبیاری در هر نوبت یا حذف آبیاری‌های اضافی با کمترین بازدهی که در افزایش سود خالص نقش ندارند، می‌باشد (۳). تشخیص این که تا چه حدی می‌توان آبیاری را بدون اینکه تأثیر معنی‌داری بر عملکرد و کیفیت محصول چغندر قند داشته باشد، محدود نمود راهکاری بسیار مناسب در جلوگیری از آبیاری‌های اضافی و صرفه جویی در مصرف آب و در عین حال تولید محصولی خوب و مرغوب می‌باشد (۱).

نظر بر اینکه ناخالصی‌ها در ریشه باعث کاهش کیفیت تکنولوژیکی چغندر قند و میزان قند استحصالی در کارخانه شده و از این لحاظ سود حاصله از زراعت این گیاه را کاهش می‌دهند، یکی از اهداف انجام این پژوهش بررسی روند تغییرات میزان ناخالصی‌ها و به تبع آن میزان قند ملاس در ریشه طی مراحل مختلف نمو آن و تأثیر تنش خشکی بر روی این شاخص‌های کیفی می‌باشد. از طرف دیگر شناسایی ارقامی که ریشه آنها کمترین مقدار ناخالصی‌ها و بیشترین خلوص شربت را دارد و همچنین تشخیص زمانی که در آن میزان ناخالصی‌ها به حداقل و خلوص شربت به حداکثر می‌رسد از اهداف این تحقیق بود.

مواد و روش‌ها

این تحقیق در سال ۱۳۸۱ در مزرعه تحقیقاتی ایستگاه تحقیقات کشاورزی میاندوآب به اجرا درآمد. میانگین حد اقل و حداکثر دما، متوسط حداقل و حداکثر بارندگی و متوسط کل بارندگی در ده سال اخیر در منطقه میاندوآب در جدول ۱ آمده است. نتایج حاصل از تجزیه شیمیایی خاک مزرعه آزمایشی در جدول ۲ نشان داده شده است. این تحقیق در قالب طرح آماری فاکتوریل اسپلیت پلات با طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار اجرا گردید.

سطوح آبیاری که عبارتند از: $I_p = 40$ درصد نیاز آبی گیاه، $I_p = 70$ درصد نیاز آبی گیاه، $I_p = 100$ درصد نیاز آبی گیاه (آبیاری کامل) و نوع رقم شامل: $V_1 =$ رسول، $V_2 =$ شیرین، $V_3 =$ دورتی و $V_4 = BR1$ به صورت فاکتوریل در کرت‌های اصلی قرار گرفتند و مراحل برداشت شامل: $T_1 = 91$ روز پس از سبز شدن، $T_p = 107$ روز پس از سبز شدن، $T_p =$

جدول ۱- میانگین داده‌های هواشناسی ده ساله ایستگاه هواشناسی میان‌دوآب (از سال ۱۳۷۲ تا سال ۱۳۸۱)

متوسط حداقل دما (°C)	متوسط حد اکثر دما (°C)	حداقل بارندگی (mm)	حداکثر بارندگی (mm)	متوسط کل بارندگی (mm)
۶/۵	۱۹/۹	۱۴۳/۴	۴۲۹/۱	۲۸۹/۳

جدول ۲- نتایج حاصل از تجزیه شیمیایی خاک مزرعه آزمایشی

عمق خاک (cm)	پتاسیم قابل جذب K (ppm)	فسفر قابل جذب P (ppm)	نیترژن کل (%)	کربن آلی (%)	اسیدیته گل اشباع pH	هدایت الکتریکی (mmoh/cm)
۰-۳۰	۲۰۹	۱۰/۶۹	۰/۰۸	۰/۷۸	۹/۷۰	۸/۶۲
۳۰-۶۰	۱۰۸	۵/۴۹	۰/۰۴	۰/۳۳	۹/۷۰	۳/۶۷

جدول ۳- تجزیه واریانس اثرات زمانهای برداشت، سطوح مختلف آبیاری و رقم بر روی صفات مورد مطالعه در چغندر قند

منابع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات					
		عملکرد ریشه	نیترژن	پتاسیم	سدیم	آلکالیت	درصد قند
تکرار	۲	۱۶/۵۸۰ n.s	۱۹/۷۴۴**	۲۰/۰۴۴**	۳/۰۷۹ n.s	۱۲/۶۸۸*	۴۱/۸۰۷**
آبیاری	۲	۲۰۰۳۱/۰۴۷**	۶/۱۵۸ n.s	۰/۴۶۱ n.s	۰/۷۸۷ n.s	۹/۲۵۱ n.s	۶/۱۹۲ n.s
رقم	۳	۸۸۵/۲۶۸**	۱۲/۴۹۴*	۱/۵۰۳ n.s	۵/۴۷۴ ×	۱۱/۷۸۷*	۱/۸۱۶ n.s
آبیاری × رقم	۶	۲۵۱/۴۷۷ n.s	۶/۴۶۰ n.s	۲/۳۵۴ n.s	۲/۴۴۵ n.s	۴/۲۸۰ n.s	۵/۳۲۴ n.s
اشتباه کرت‌های اصلی	۲۲	۱۰۰/۹۰۱	۳/۰۱۷	۱/۲۳۲	۱/۴۳	۲/۹۷۶	۳/۲۳۶
زمان برداشت	۶	۴۸۶۰/۸۴۶××	۴/۴۳۴**	۵/۷۱۴**	۳/۴۶۵**	۶/۱۶۸**	۲۲۲/۲۹**
آبیاری × زمان برداشت	۱۲	۷۱۰/۷۴۳××	۱/۴۵۱ n.s	۰/۸۳۷ n.s	۰/۲۹۶ n.s	۲/۵۶۱ n.s	۲/۲۶۳ n.s
رقم × زمان برداشت	۱۸	۳۸/۲۲۱ n.s	۱/۷۸۸*	۰/۲۲۳ n.s	۰/۸۵ n.s	۳/۴۴۷*	۲/۸۳۳ n.s
آبیاری × رقم × زمان برداشت	۳۶	۲۹/۰۱۶ n.s	۱/۳۹۸ n.s	۰/۵۱۲ n.s	۰/۸۷۶۲	۱/۶۰۵ n.s	۲/۲۰۱ n.s
اشتباه کرت‌های فرعی	۱۴۴	۳۲/۹۴۲	۰/۹۲۷	۰/۵۰۷	۰/۵۷۴	۱/۴۲۱	۱/۸۷۰
ضریب تغییرات (%)		۱۴/۲۱۷	۳۵/۱۰۱	۱۲/۰۶۸	۲۹/۱۴۸	۳۲/۳۲۵	۸/۹۲۰

n.s, * و **: به ترتیب غیر معنی‌دار و معنی‌دار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪.

مورد بیشتر در شرایطی که تنش به طور تدریجی توسعه می‌یابد و عناصر معدنی تغذیه نظیر نیتروژن به لایه‌های فوقانی خشک خاک منحصر می‌شوند، قابل انتظار است. بین زمان‌های برداشت از نظر تمامی صفات اختلاف معنی‌داری از نظر آماری در سطح احتمال ۱ درصد وجود داشت و با افزایش روزهای پس از سبز شدن درصد قند افزایش نشان داد و این افزایش تا برداشت آخر (۱۸۲ روز پس از سبز شدن) ادامه داشت. در مورد صفات سدیم و پتاسیم با گذشت زمان تغییرات مشخصی مشاهده نگردید، اما بطور کلی پتاسیم در برداشت اول، بالاترین مقدار و در برداشت آخر پایین‌ترین مقدار را داشت. سدیم نیز در برداشت آخر کمترین مقدار را نشان داد (جدول ۵). این با نتایج حاصل از آزمایشات Lauer (۲۲) منطبق است که به تأخیر انداختن برداشت منجر به افزایش عملکرد ریشه و کاهش مقدار سدیم، پتاسیم و نیتروژن گردید اثر متقابل آبیاری و زمان برداشت بر روی عملکرد ریشه و عملکرد شکر سفید در سطح ۱ درصد اثر معنی‌دار بود، به شکلی که با گذشت زمان از اولین برداشت تا آخرین برداشت به علت رشد و حجیم شدن ریشه بر عملکرد آن افزوده گردید و در این بین کرت‌هایی که به صورت کامل آبیاری شده بودند عملکرد بالاتری داشتند، بنابراین بیشترین عملکرد ریشه به برداشت آخر توأم با آبیاری کامل مربوط بود و کمترین مقدار آن به اولین برداشت، توأم با سطح آبیاری ۴۰ درصد نیاز آبی گیاه تعلق داشت (شکل ۱). علت این

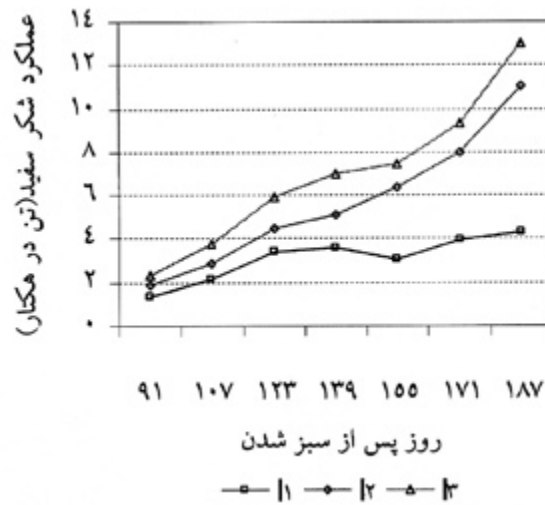
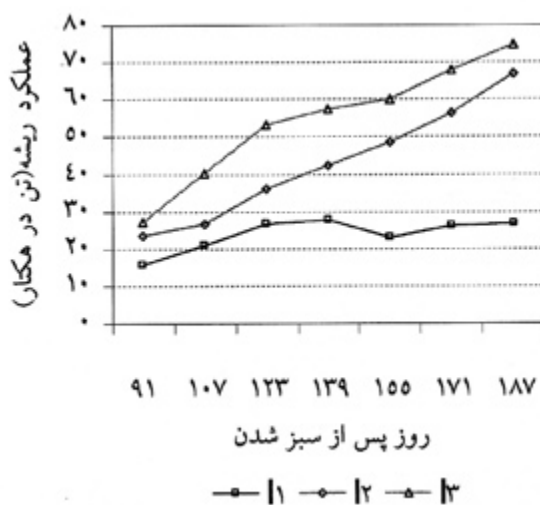
کمک نرم افزار SAS تجزیه شده و مقایسه میانگین‌ها به روش LSD انجام گردید (۲۵). برای رسم نمودار از نرم افزار Excel استفاده شد.

نتایج و بحث

خلاصه نتایج تجزیه واریانس داده‌ها در جدول شماره ۳ آمده است. از جدول چنین استنباط می‌شود که عملکرد شکر، عملکرد ریشه و درصد قند به سطوح آبیاری واکنش معنی‌داری نشان دادند ولی بقیه صفات تحت تأثیر سطوح آبیاری قرار نگرفتند.

بین ارقام از نظر همه صفات مورد مطالعه به جز درصد قند اختلاف معنی‌داری از نظر آماری مشاهده گردید. بین ارقام چغندر قند از نظر عیار قند، میزان α -آمینونیتروژن، سدیم، پتاسیم و همچنین عملکرد تکنولوژیکی قند تفاوت وجود دارد. تحقیقات انجام شده اثر معنی‌دار ژنوتیپ را روی ارزش تکنولوژیکی ریشه چغندر قند نشان می‌دهد (۲۴).

اثر متقابل سطوح آبیاری و رقم تنها برای عملکرد شکر سفید معنی‌دار بود (جدول ۳). بیشترین عملکرد شکر سفید به رقم دورتی توأم با آبیاری کامل تعلق داشت (جدول ۴). Klover و همکاران (۱۱) با مطالعه ارقام تحت تنش نشان دادند که خشکی باعث افزایش آمینونیتروژن در ریشه اصلی ذخیره‌ای می‌شود و اثر ناچیزی در ناخالصی‌های سدیم یا پتاسیم

شکل ۱- روند تغییرات عملکرد ریشه و عملکرد شکر سفید در سه سطح آبیاری ۴۰٪ نیاز آبی گیاه (I)، ۷۰٪ نیاز آبی گیاه (II) و ۱۰۰٪ نیاز آبی گیاه (III) به تبع روزهای پس از سبز شدن

امراین است که عملکرد بالا و ثابت این گیاه تنها در شرایط آبیاری بدست می‌آید (۱۲ و ۱۵) و تأثیر مثبت آبیاری در افزایش عملکرد ریشه و قند چغندر قند توسط چندین محقق تأیید شده است (۱۷، ۱۸). Lauer (۲۲) نیز قبلاً اظهار کرده بود که به تأخیر انداختن برداشت منجر به افزایش عملکرد ریشه می‌شود. در مورد تأثیر تنش خشکی بر روی عملکرد ریشه عمدتاً این نظر بیشتر ابراز شده است

دارد. Abdollahian و Froud (۹) در آزمایشی به منظور بررسی اثرات تنش خشکی و رقابت علف‌های هرز بر روی خصوصیات کیفی چند رقم چغندر قند نتیجه گرفتند که غلظت پتاسیم و آلفا-آمینونیتروژن تحت تنش رطوبت به ترتیب ۱۴ و ۳۲ درصد افزایش می‌یابد. دلیل تناقض در نتایج این پژوهش با پژوهش‌های دیگر شاید این باشد که در موارد خاصی تنش سبب تحریک کمبود عناصر معدنی تغذیه در بافت‌ها می‌شود. این

آلکالیته روند درجه ۲ مشاهده گردید. Last و همکاران (۲۰) در سال ۱۹۸۳، اعلام کردند که غلظت پتاسیم و آلفا-آمینونیتروژن در تیمار خشکی اول فصل (زود هنگام) بالاترین مقدار را دارند. بنابراین به نظر می‌رسد که ارقام از نظر جذب عناصر غذایی با همدیگر اختلاف دارند. در آزمایشی به منظور بررسی اثر زمان برداشت بر روی عملکرد و کیفیت محصول چغندر قند مشاهده گردید که به تأخیر انداختن برداشت منجر به کاهش مقدار نیتروژن می‌شود (۲۲).

از طرف دیگر کم آبی و دمای بالا در طی دوره رشد موجب افزایش ناخالصی‌های ریشه چغندر قند به ویژه ترکیبات نیتروژنه می‌شوند (۱۶). تعدادی دیگر از پژوهشگران گزارش کرده اند که اعمال تنش خشکی در اواخر فصل بر روی چغندر قند موجب افزایش ناخالصی‌های ریشه به ویژه سدیم، پتاسیم، آلفا-آمینو نیتروژن و آلکالیته می‌گردد (۱۰، ۲۳).

در حالت کلی بر اساس نتایج بدست آمده از این آزمایش می‌توان نتیجه گرفت که رقم دورتی به علت اینکه دارای کمترین ناخالصی در ریشه و بیشترین عملکرد ریشه و خلوص شربت در شرایط تأمین آب کافی و تنش متوسط می‌باشد، مناسب ترین رقم از بین ارقام مذکور جهت کاشت در منطقه میان‌دوآب است، ولی در شرایط تنش شدید، رقم BR۱ توصیه می‌گردد. از طرف دیگر با گذشت زمان از اولین برداشت تا آخرین برداشت از میزان ناخالصی‌ها در ریشه کاسته شده و این چنین استنباط می‌شود که در صورتی که شرایط محیطی اجازه دهد تأخیر در برداشت، باعث بهبود کیفیت ریشه می‌گردد و بنابراین ۱۸۷ روز پس از سبز شدن مناسب ترین زمان از بین زمان‌های مورد بررسی جهت برداشت محصول چغندر قند در این منطقه است.

سپاسگزاری

این تحقیق با استفاده از امکانات ایستگاه تحقیقات کشاورزی میان‌دوآب انجام گرفته است که به این وسیله از همکاری کلیه کارشناسان و کارکنان آن سپاسگزاری می‌شود.

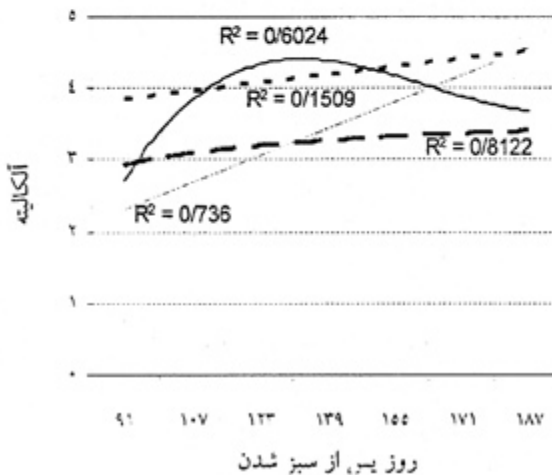
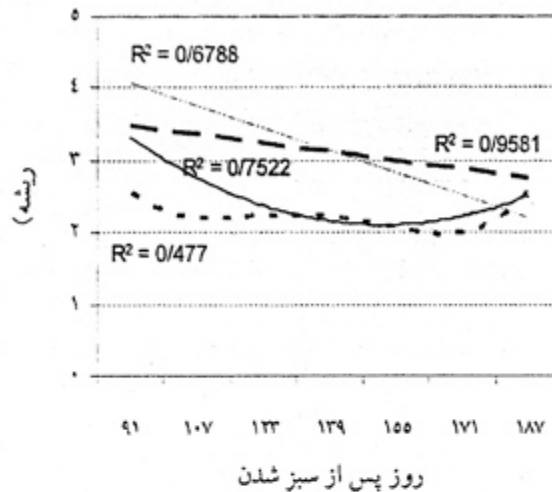
پاورقی‌ها

- 1- Venema
- 2- Sugar Content (Pol)
- 3- Alocality coefficient
- 4- Sugar Yield
- 5- White Sugar Yield

منابع مورد استفاده

- ۱ - توکلی، ع. ۱۳۷۹. گام اول در آبیاری. ماهنامه زیتون. شماره ۱۴۲، صفحات ۴۱-۴۴.
- ۲ - توکلی، ع. ۱۳۷۵. بررسی اثرات کم آبیاری روی محصول چغندر قند و تعیین تابع تولید. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران.
- ۳ - خیرابی، ج. ۱۳۷۴؛ تحلیلی بر کم آبیاری، تعریف و تبیین انواع آن. مجله آب، خاک و ماشین. شماره ۱۳. صفحات ۲۴-۱۶.
- ۴ - شیخ الاسلامی، ر. ۱۳۷۶؛ روشهای آزمایشگاهی و کاربرد آنها در کنترل فرآیند صنایع غذایی و قند. انتشارات مرسا. تهران.
- ۵ - عبدا للهیان نوقابی، م. ۱۳۸۰؛ بررسی کاربرد فرمول‌های برآورد کننده قند

نیتروژن (میلی اکی والان گرم در ۱۰۰ گرم خمیر)

شکل ۲- روند تغییرات غلظت نیتروژن و آلکالیته برای ارقام رسول (-)، شیرین (---)، دورتی (----) و ۱BR به تبع از روزهای پس از سبز شدن

که تنش خشکی باعث کاهش عملکرد ریشه و قند می‌شود (به نقل از ۲) در این آزمایش اثر متقابل رقم و زمان برداشت نیز روی صفات غلظت نیتروژن و آلکالیته در سطح ۵ درصد معنی‌داری گردید (جدول ۳). شکل ۲ نشان می‌دهد در رقم دورتی از نظر صفت غلظت نیتروژن روند تغییرات مشخصی مشاهده نگردید، ولی آلکالیته به صورت خطی افزایش یافت. در رقم شیرین، صفت غلظت نیتروژن به طور خطی کاهش یافت ولی از نظر آلکالیته روند درجه ۳ مشاهده گردید. در رقم BR₁ با گذشت زمان مقدار نیتروژن و آلکالیته به صورت خطی تا آخرین برداشت به ترتیب روند کاهشی و افزایش معنی‌دار نشان دادند. در رقم رسول از برداشت چهارم به بعد برای صفات غلظت نیتروژن و

ملاس چغندر قند در شرایط اقلیمی ایران. مجموعه مقالات (کشاورزی) بیست و سومین دوره سمینارهای سالانه کارخانه‌های قند و شکر ایران. ۷-۸ شهریور، مشهد. صفحات ۹۹-۱۹۲.

۶ - علیزاده، ا. ۱۳۷۷؛ اصول طراحی سیستم‌های آبیاری. انتشارات آستان قدس رضوی.

۷ - کوچکی، ع و سلطانی، ا. ۱۳۷۵؛ زراعت چغندر قند. انتشارات جهاد دانشگاهی دانشگاه فردوسی مشهد.

۸ - کوک، دی. ا. و آر. کی.، اسکات. ۱۳۷۷؛ چغندر قند از علم تا عمل (ترجمه اعضای هیأت علمی موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندر). نشر علوم کشاورزی.

9- Abdollahian-Noghabi, M. and B. Froud-Williams. 2000; Drought stress and weed competition in sugar beet. British Sugar Beet Review, 68(1): 47-49.

10- Brown, K.F., A.B. Messem, R.J. Dunham and P.V. Biscoe. 1987; Effect of drought on growth and water use of Sugar beet. J. of Agric. Sci., Camb., 109:421-435.

11- Clover, G., Smith, H. and Jaggard, K. 1998; The crop under stress. British Sugar Beet Review. 66(3): 17-19.

12- Dragovic, S.J. and Maksimovic, L. 1995. Optimum stand density of sugar beet under irrigation. Zbornik Radova Naucni Institut Za Ratarstvo i Povrtarstvo (Yugoslavia), 24: 71-78.

13- Dunham, R. and N. Clark. 1992; Cropping with stress. British Sugar Beet Review, 60 (1):10 - 13.

14- Eck, H.V. S.R. Winter, and S.J. Smith. 1990; Sugar beet yield

جدول ۵- میانگین صفات درصد قند، سدیم و پتاسیم در زمانهای مختلف برداشت.*

صفات			زمان برداشت
پتاسیم	سدیم	درصد قند	
۶/۵۷۷ a	۲/۷۹۹ ab	۱۱/۷۳۲ f	T _۱
۵/۶۲۶ cd	۲/۹۵۱ a	۱۳/۱۳۵ e	T _۲
۶/۵۷۱ d	۲/۵۸۷ bc	۱۴/۷۰۸ d	T _۳
۵/۹۳۹ bc	۲/۷۸۰ abc	۱۵/۲۸۶ d	T _۴
۶/۱۸۴ b	۲/۶۴۸ abc	۱۶/۰۴۴ c	T _۵
۵/۹۶۶ b	۲/۴۲۹ c	۱۷/۱۸۲ b	T _۶
۵/۴۲۷ d	۲/۰۰۸ d	۱۹/۲۱۱ a	T _۷
۰/۳۳۲	۰/۳۵۳	۰/۶۳۷	LSD

* در هر ستون ، میانگین‌های دارای حروف یکسان فاقد اختلاف معنی‌دار می‌باشند (p≤/۵)

جدول ۴- مقایسه میانگین اثرات ترکیبی سطوح آبیاری (۱) و ارقام (۷) مختلف برای صفت عملکرد شکر سفید در چغندر قند.*

تیمارها	عملکرد شکر سفید (تن در هکتار)	LSD
I ۱×V ۱	۳/۰۴۴	۱/۰۹
I ۱×V ۲	۳/۰۲۴	
I ۱×V ۳	۳/۱۱۴	
I ۱×V ۴	۳/۳۳۴	
I ۲×V ۱	۵/۲۳۵	
I ۲×V ۲	۴/۹۵۵	
I ۲×V ۳	۶/۹۵ abc	
I ۲×V ۴	۵/۵۷ de	
I ۳×V ۱	۷/۵۷ ab	
I ۳×V ۲	۶/۴۷ bcd	
I ۳×V ۳	۷/۹۶ a	
I ۳×V ۴	۵/۹۶ cde	

* میانگین‌های دارای حروف یکسان فاقد اختلاف معنی‌دار می‌باشند (p≤/۵)

- and quality in relation to residual beet feed lot waste. *Agron. J.*, 82 : 250 - 254.
- 15- Groves, S.J. and Bailey, R.J. 1994; Strategies for the sub-optimal irrigation of sugar beet. *Aspects of Applied Biology*, 38: 201-207.
- 16- Harvery, C.W. and J.V. Dutton. 1993; Root quality and processing. In: D.A. Cooke and R.K. Scott (eds). *The Sugar Beet Crop*, pp. 517- 617. Chapman & Hall, London.
- 17- Jaggard, K. 1997; Growth of the sugar beet crop in 1998. *British Sugar Beet Review*, 65(1): 10-12.
- 18- Kerr, S. and M. Leaman. 1997; To water or not. *British Sugar Beet Review*, 65(2): 11-13.
- 19- Kerr, S. and M. Leaman. 1997; Varieties for 1998. *British Sugar Beet Review*, 65(2): 7-11.
- 20- Last, P..L, Draycott, A.P., Mcsscm, A.B. and Webb, D.J. 1983; Effects of nitrogen fertilizer and irrigation on sugar heel at Broom's Barn 1973-78. *Journal of Agricultural Science, Cambridge*, 101: 185-205.
- 21- Lauer, J.G. 1995; Plant density and nitrogen rate effects on sugar beet yield and quality early in harvest. *Agronomy Journal*, 87: 586-591.
- 22- Lauer, J.G. 1995; Sugar beet performance and interactions with planting date, genotype, and harvest date. *Agronomy Journal*, 89: 469-475.
- 23- Ober, E. 2001; The search for drought tolerance in sugar beet. *British Sugar Beet Review*, 69(1): 40-43.
- 24- Prośba-Biatczyk, U., Regiec, P. and Mydlarski, M. 2001; Impact of nitrogen fertilization on the technological value of sugar beet cultivar roots. *Electronic Journal of Polish Agricultural Universities*. 4: 1-11.
- 25- Steel, R.G.P. and Torrie, J.H. 1980; Principles and procedure of statistics- A biometrical approach. New York.

